

⊕ SZÖVEG: KRISTÓF VERONIKA
KÉPEK: WWW.SEASHEPHERD.ORG.AU

A ZÉRÓ TOLERANCIA HADMŰVELET AKCIÓBAN A SEA SHEPHERD

A Sea Shepherd (a „Tenger Pásztorai”) 2012–2013-as antarktiszi bálnavédelmi akciója még azelőtt elkezdődött, hogy elnevezhették volna. 2012 májusában ugyanis a frankfurti repülőtéren letartóztatták a mozgalom vezetőjét, Paul Watson kapitányt. No nem a német törvények ellen vétett, hanem egy 10 évnél is régebbi, és valójában már ejtett Costa Rica-i feljelentés és kiadatási kérelem volt mindennek az alapja. A háttérben azonban Japán állt: illetékeseik kiléptek a közép-amerikai árnyékból, és benyújtották saját feljelentésüket és kiadatási kérelmüket a Sea Shepherd alapítója ellen – „birtokháborítás” és „üzlet akadályozása” vádak alapján. A házi őrizetben lévő kapitány védelmét ellátó jogászok és helyi segítők úgy döntöttek, ebben a helyzetben haladéktalanul el kell hagynia Németországot

ÁMBRÁSCET

CSUKABÁLNA

Konspiráció felsőfokon

Bár Paul Watsonnak el kellett tűnnie a fürkésző tekintetek elől, közben az USA egyik ismert média-személyisége, Sam Simon adományából a Sea Shepherd megvásárolhatta Antarktisz Bálnavédelmi Flottájának negyedik tagját (mely a keresztségben a Sam Simon nevet kapta). Az új jármű „identitását” egészen november közepéig titokként kezelték, az ugyanis eredetileg egy – a japán kormány megrendelésére készült és egykor a bálnavadászflotta szolgálatában álló – időjárás-elemző és bálnafelkutató hajó volt. A japán tulajdonosok legvadabb képzeletét is felülmúlta, amikor a brókerek közreműködésével zajlott tranzakció végén rájöttek, hogy legnagyobb ellenségükkel, a Sea Shepherddel üzleteltek!

A Sea Shepherd honlapján ráadásul stratégiai bejelentés jelent meg: a Steve Irwin nevű hajó november elején elindul Ausztráliából, hogy a japán felségvizeken rajtaüssön a bálnaorvvadász-flottán. A japán illetékesek naprakészen követik e híreket, így azonnal hadihajókkal erősítették meg a bálnavadászhajók felkészítését végző kikötő környékét. Költséget nem kímélve őriztették Shimonoshekit, de a Sea Shepherddnek valójában nem állt szándékában japán felségvizekre hajózni.

Nyugalom az antarktisz Bálnavédelmi Területen

A Zéró Tolerancia Hadművelet során a Sea Shepherd három hajóján és egy trimaránján összesen 120 nemzetközi önkéntes indult útnak, hogy megakadályozza a japán bálnaorvvadász-flottát a saját maga számára megállapított 1035 fős vadászati kvóta (935 db védett csukabálna, és 50–50 „veszélyeztetett státuszú”, közös barázdás bálna és hosszúsárnyú bálna) teljesítésében. A helyszín pedig ezúttal is az Ausztrália felügyelte, 1986-ban nemzetközi egyezményben kijelölt Bálnavédelmi Terület volt.

A szezon jól kezdődött, mert a japán vadászflotta későn, már jócskán az antarktisz nyáron, csak december 27-én indult el. A korábbi években ilyenkor már folytak a harcok, most pedig nyilvánvaló volt, hogy az Antarktisz térségét január 20. előtt nem érhetik el. A Bálnavédelmi Terület rég nem volt ilyen békés az antarktisz nyár derekán!

A CIKK MEGJELENÉSÉNEK TÁMOGATÓJA
AZ STA TRAVEL – STATRAVEL.HU

SARKVIDÉKI HULLÁMOK KÖZÖTT A BOB BARKER,
ám ez még nem vihar!

HOSSZÚSZÁRNYÚ BÁLNÁK ÉS A BOB BARKER
itt épp a nyílt vízben, ám a horizontot a tengeren
úszó jég uralja (előző oldalpár)

A SUN LAUREL,
a japán bálnaorvvadász-flotta
üzemanyag-szállítója

Egy amerikai döntés boríthatja a terveket?

Paul Watson hosszú utat tett meg Frankfurtból, hogy a Steve Irwin fedélzetére érkezzen és a szervezet kilencedik antarktisi akcióját irányítsa. Am még decemberben le kellett mondania aktuális vezetői tisztéről. Az Egyesült Államok Kilencedik Kerületi Bírósága ugyanis ideiglenes rendelkezésben a Sea Shepherdet feljelentő japán bálnalobbinak kedvezett: 500 yardos távtartási végzést adott ki, melynek értelmében a Sea Shepherd USA hajói nem közelíthetik meg 500 yardon belül a japán

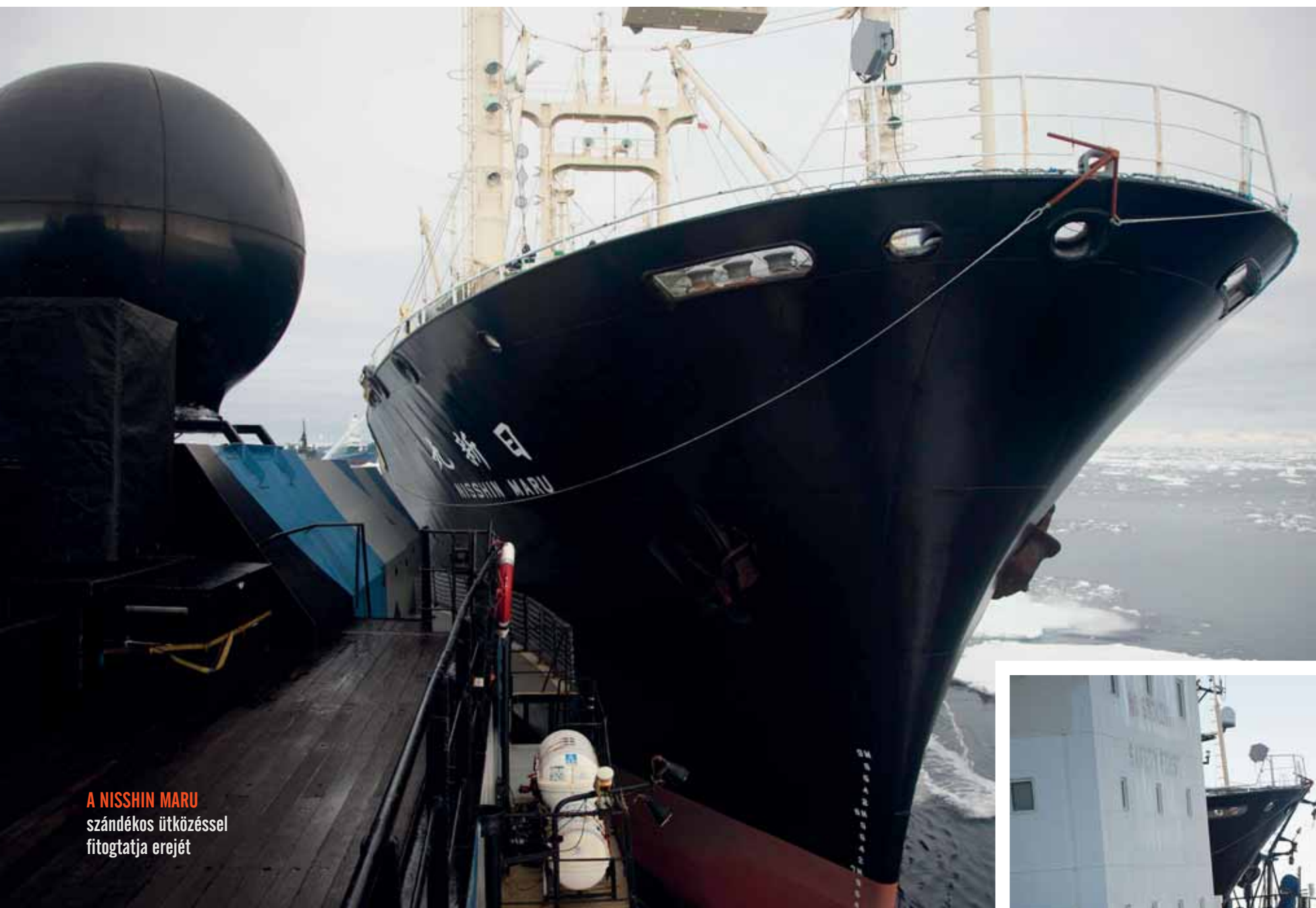
hajókat! Mindez – a hatékony akciókhoz nélkülözhetetlen közvetlen megközelítés ellehetetlenítésével – akár a bálnavédelmi műveletek meghiúsulását is jelenthette volna, ám a megoldás kézenfekvő volt. Paul Watson átadta a kapitányi pozíciót az indiai Siddharth Chakravartynak, és a kampány irányítása a Sea Shepherd Ausztrália kezébe került. Az ausztrál államnak pedig eszébe sem jutott megakadályozni az akciókat...

Veszélyes törvénysértések

A japán bálnavadászokra úgy találtunk rá 2013. január 29-én, hogy a hajók szigonyjai még be voltak csomagolva. Kezdetét vette a szokásos üldözés-követés. Közben új stratégiával a flotta leggyengébb pontjára, az üzemanyag-szükségletre koncentráltunk. Sam Simon hajónk kiválóan debütált: rátalált a panamai zászló alatt hajózó, dél-koreai tulajdonú Sun Laurel tankerre, mely a japán vadászok számára szállította a térségbe az üzemanyagot. E megrendeléssel a Sun Laurelt dupla törvénysértésre kényszerítették. Megszégyenték a MARPOL

(nemzetközi egyezmény a hajóforgalom általi környezetszennyezés megakadályozásáról) törvényi előírását, mely megtiltja a nehéz tüzelőolaj szállítását a sarkvidéki térségben. Ráadásul a déli szélesség 60. fokától délebbre, vagyis az Antarktisi Egyezmény égisze alatti térségben – az ökoszisztéma védelmében – nem hajtható végre semmiféle üzemanyag-átadás. A Sun Laurel azonban megtankolta a három szigonyágyús hajót (Yushin Maru 1, 2, 3) és a japánok felfegyverzett biztonsági hajóját (Shonan Maru 2) is, és már csak a bálnatest-feldolgozó hajó maradt „szomszjasan”. Létfontosságú volt, hogy az utántöltő-manővert megakadályozzuk.

A NISSHIN MARU
szándékos ütközéssel
fitogtatja erejét

Ámokfutás

Elég volt egyetlen pillantást vetni a Nisshin Maru magasan a vízfelszín fölé emelkedő testére, és láthattuk, hogy kétségbeesetten üzemanyagra van szüksége. [Ennek valódiságát a február 20-i és 25-i események igazolták. A Nisshin Maru kapitánya mindkét napon örjögő ámokfutást rendezett a jégablák, jégdarabok és a hajók között, négy ha-

jónak ment neki szándékosan. Közben a fegyveres biztonsági hajó, a Shonan Maru 2 is erőt fitogtatott: hangszóróin keresztül utasította a Sea Shepherd ausztrál felségjelzésű Sam Simon hajóját (az Ausztrália igazgatta Bálnavédelmi Területen!), hogy a japán kormány utasítására haladéktalanul hagyja el a helyszínt...]

Miközben a Nisshin Maru kapitánya eldöntötte, hogy bármi áron hozzájut a megrendelt üzemanyaghoz, munkásai riasztógránátokat dobáltak Steve Irwin és Bob Barker hajóinkra, melyekkel úgy mozogtunk a Sun Laurel két oldalán, hogy megakadályozzuk a Nisshin Maruval tervezett összekapcsolódást. A 8000 tonnás monstrum többször ráhajtott a Steve Irwinre, majd a Bob Barkerre vetette magát.

Tomoyuki Ogawa kapitány a Nisshin Marut egészen a Bob Barker csúcsában lévő kosaras megfigyelőállásig tolta, elektromos berendezéseket semmisítve meg – komoly szikrákat okozva egy tanker tőszomszédságában! És csak a Bob Barker által leadott vészjelzés hallatán tolatott vissza. A Bob Barker kapitánya, a svéd Peter Hammarstedt rádión közölte a Nisshin Maru kapitányával: „El kell bennünket sülyesztened ahhoz, hogy elvégezhesd a bálnamészárláshoz szükséges illegális üzemanyag-vételezést!” A Nisshin Maru ekkor kicsit visszamaradt a Bob Barker mögött, majd teljes sebességgel ráhajtott a Sun Laurelre, s a koreai olajtanker mindkét életmentő csónakját használhatatlanná tette.

A Sun Laurel munkásai dermedten szemlélték az eseményeket: ők „csak” egy kereskedelmi tartályhajó személyzete, akik nem voltak felkészülve háborús helyzetre, vízágyúkra, ütközéssorozatokra és riasztógránátokra. Kézjeleik és mimikájuk egyértelműen jelezte, nekünk drukkolnak, megértették, miért kockáztatjuk az életünket.

A SUN LAUREL, MELLETE A BOB BARKER,
szorosan *rajta* a Nisshin Maru,
mellettük a japánok biztonsági hajója

CSUKABÁLNA

Vízagyúval a konyhaablak ellen

Háromfős szakácscsapatban biztosítottuk a 43 fős legénység étkezését. Az akciódús napokon az átlagosnál jóval többet kell sütni-főzni, hogy folyamatosan terített pultok álljanak rendelkezésre. Február 20-án sem volt ez másként. Akkor már hatodszor vettem részt a japán bálnavadászat elleni küzdelemben, az ablakainkra nem először támadtak vízagyúval, nem is először fordultak ránk támadó pozícióban, így – bár kíváncsi voltam az eseményekre – folytattam a munkát. Ám most egy társunk berohant, és közölte, hogy azonnal áramtalanítsak és hagyjam el a helyet, mert ennek a támadásnak végzetes kimenetele is lehet! A fedélzeten néztük végig, amint a Nisshin Maru ránk nehezedik, miközben recsegett az acél, s villanógránátok robbantak. Aztán nekiálltunk elkészíteni a vacsorát. Nem gondoltuk, hogy pár nap múlva a japán kapitány még egy ámokfutást rendez...

„Ha neked fontosabb a saját életed, mint a bálnaké – nem itt a helyed!”

Ez legkevésbé sem afféle hangzatos legénységi mottó, hanem axióma! A majd' 5 hónapos akció ismét bővelkedett veszélyes helyzetekben. Ám amikor – Yoshimasa Hayashi japán mezőgazdasági és halászati miniszter nyilatkozatát idézve – a Sea Shepherd „megbocsáthatatlan” szabotázsakciói miatt életben maradt 932 bálnára gondolunk, tudjuk, minden kockázat megérte! A japán bálnavadászflootta végül csak 103 csukabálnát tudott elejteni: 50 hímet, 53 nőtényt. Közülük 46-ban magzat volt!

A japán bálnavadászok 2012–2013-ban kvótájuk mindössze 10%-át teljesíthették, míg egy évvel korábban 26%-ot, 2010–2011-ben pedig 17%-ot. Mindez azonban a Sea Shepherd szemszögéből: három sikeres bálnavédelmi szezon. ☺

Támogatók: www.kek-bolygo.hu | www.submarine.hu | www.arttree.hu | www.qatarairways.com

ANTARKTISZI CSATATÉR

A NISSHIN MARU
a Sun Laureltre próbálja passzírozni
a Bob Barkert